

PREGÀRIA DEL MATÍ

AMB EL PARE MANYANET, LLOEM DÉU EN COMENÇAR EL DIA

+ En el nom del Pare.....

Encetem aquest segon dia de Trobada, amb la pregària del matí. Amb un acte senzill però sincer, que ens animi a saber obrir els nostres cors a Déu per a donar-li gràcies.

Us invitem a fer-ho amb la manera de pregar que solia fer servir el Pare Manyanet, i que ell va proposar als qui comparteixen la seva mateixa inquietud espiritual: la devoció a la Sagrada Família de Natzaret.

En primer lloc, es tracta de fer un gran salt amb la nostra imaginació, per a situar-nos com de visita dins la santa Casa de Natzaret.

Un cop ens trobem a dins, contemplem com és aquella Casa: no massa gran, ordenada, amb alguns estris propis de la casa i del taller de Josep. S'hi respira un ambient de serenor i de joia.

Allí hi ha Josep, Maria i Jesús, que en veure'ns arribar, somriuen, ens acullen i s'asseuen entorn nostre.

I a partir d'aquí, comença un diàleg entre cadascun d'ells amb nosaltres. Per a orientar aquest diàleg, el Pare Manyanet distribuïa els temes de la conversa d'aquesta manera: El qui "visita" la Casa de Natzaret, comenta el motiu de la seva visita, i proposa a Jesús alguna qüestió que el preocupa, o demana algun consell per a ser més bona persona. El Pare Manyanet anomenava a aquesta persona que fa la "visita", amb el bonic nom de Desidèria, que vol dir "plena de desig". Cadascun de nosaltres podem identificar-nos amb "Desidèria".

En aquesta conversa, Maria hi fa de bona mare: ella es mostra comprensiva, afectuosa, encoratja a no desanimar-se en el seguiment de Jesús. Josep, dona consells pràctics; toca sempre de peus a terra, i assenyala sempre la necessitat d'esforçar-se. I Jesús, orienta sempre totes les coses que diem, vers allò que Déu espera de nosaltres, perquè ens disposem a viure i a obrar segons la seva Paraula.

Maria: Benvinguda, Desidèria, a la nostra Casa. Què et porta aquí entre nosaltres, en aquestes hores del matí?

Desidèria: Reconec que he passat una nit sense dormir gaire. Però en la Trobada, ja se sap... El que ara m'ha fet venir a Casa vostra, és que m'ensenyeu a dir unes paraules de lloança i d'agraïment a Déu en aquest començament del dia. Ah, se m'oblidava, gràcies per haver-me acollit a casa vostra. Ja sabeu que sempre m'hi trobo molt a gust.

Jesús: Fas bé, Desidèria, de recordar-te del Senyor, que t'ha obert els ulls a un nou dia, ple de possibilitats per a ser feliç compartint tantes coses amb altres nois i noies. Aprofita aquest dia, i viu-lo intensament.

Desidèria: És el que jo espero, Jesús. Però també sé que haig de vigilar de no espatllar-lo per les males maneres que de vegades em surten.....

Josep: Tot depèn en gran part del que tu vulguis que sigui. No t'atabalis ni et precipitis. No et deixis portar per la mandra o pels mals exemples. Aplica't una mesura a tu mateixa. Busca sempre allò que és bo i que és correcte.

Maria: Josep té raó, Desidèria: no et preocupis tant pel que pugui passar. Recorda allò que t'ha dit Jesús: Viu amb intensitat, ben de cor, el que has de fer en cada ocasió. Aprèn de Jesús, del seu exemple, de les seves paraules. Confia sempre en Ell com un bon amic. Jo, que el conec bé, sé que Ell és capaç d'omplir de pau i d'alegria els cors d'aquells que hi confien. Fes-ho tu també.

Josep: Desidèria, escolta bé el que diuen Maria i Jesús !.

Desidèria: Si ja ho estic fent....

Josep: Que no, que ja t'estàs adormint...

Desidèria: És que aquesta nit no he dormit gaire..

Jesús: Així, abreugem la nostra conversa, i fem allò pel qual ens has vingut a veure: Donar gràcies a Déu, el meu Pare del cel, en començar aquest nou dia. Et proposo a tu Desidèria, i a tots vosaltres, que diguem junts i ben de cor aquesta pregària:

(A DOS CORS:)

Gràcies, oh Pare, per l'aire que respiro,
per l'aigua, els aliments;
pels estels i les postes de sol,
per la mar i les muntanyes,
per les flors i el cant dels ocells.

*Gràcies per la família,
per les persones que ens escolten i ens acullen,
per la música, els jocs i l'amistat compartida.*

Gràcies perquè ens has fet conèixer el teu Fill;
per la fe en Ell,
per la Verge Maria i sant Josep.
Gràcies pels sagraments,
que són celebracions de l'encontre amb Jesús,
i, per Ell, amb Tu.

*Gràcies per les paraules de l'Evangelí,
perquè Jesús ha vingut entre nosaltres
i s'ha fet un de nosaltres:
compremsiu, proper, sense egoismes.*

Gràcies perquè Ell ha sofert
i ha donat la vida pels homes.
Perquè està dia rere dia,
viu i actuant en el nostre món.
Gràcies, Senyor !.

CANT FINAL:

**Santa Família del viure senzill.
Família en misteri.
Família en la fe.
Santa Família, la de Natzaret.
Família en silenci
ben plena de gestos de Déu.**

Feta de treball i confiança,
de fe en la vida. Així és Josep.
Feta d'alegria i de resposta,
tendresa ferma. Així és Maria.
Feta en l'obediència i en l'espera,
feta en la justícia. Així és Jesús.

La que ens reconeix i ens visita
perquè a casa nostra hi té el seu lloc.
La que ens convida a l'exigència
de ser l'evangelí cada dia.
La que ens educa i ens recorda
que el més sagrat és formar llar.

INTRODUCCIÓ

LECTOR 1: *Encetem aquest segon dia de Trobada, amb la pregària del matí. Amb un acte senzill però sincer, que ens animi a saber obrir els nostres cors a Déu per a donar-li gràcies.*

LECTOR 2: *Us invitem a fer-ho amb la manera de pregar que solia fer servir el Pare Manyanet, i que ell va proposar als qui comparteixen la seva mateixa inquietud espiritual: la devoció a la Sagrada Família de Natzaret.*

LECTOR 3: *En primer lloc, es tracta de fer un gran salt amb la nostra imaginació, per a situar-nos com de visita dins la santa Casa de Natzaret.*

LECTOR 1: *Un cop ens trobem a dins, contemplem com és aquella Casa: no massa gran, ordenada, amb alguns estris propis de la casa i del taller de Josep. S'hi respira un ambient de serenor i de joia.*

Allí hi ha Josep, Maria i Jesús, que en veure'ns arribar, somriuen, ens acullen i s'asseuen entorn nostre.

LECTOR 2: *I a partir d'aquí, comença un diàleg entre cadascun d'ells amb nosaltres. Per a orientar aquest diàleg, el Pare Manyanet distribuïa els temes de la conversa d'aquesta manera: El qui "visita" la Casa de Natzaret, comenta el motiu de la seva visita, i proposa a Jesús alguna qüestió que el preocupa, o demana algun consell per a ser més bona persona. El Pare Manyanet anomenava a aquesta persona que fa la "visita", amb el bonic nom de Desidèria, que vol dir "plena de desig". Cadascun de nosaltres podem identificar-nos amb "Desidèria".*

LECTOR 3: *En aquesta conversa, Maria hi fa de bona mare: ella es mostra comprensiva, afectuosa, encoratja a no desanimar-se en el seguiment de Jesús. Josep, dona consells pràctics; toca sempre de peus a terra, i assenyala sempre la necessitat d'esforçar-se. I Jesús, orienta sempre totes les coses que diem, vers allò que Déu espera de nosaltres, perquè ens disposem a viure i a obrar segons la seva Paraula.*

DIÀLEG DE DESIDÈRIA AMB JESÚS, MARIA I JOSEP

Maria: Benvinguda, Desidèria, a la nostra Casa. Què et porta aquí entre nosaltres, en aquestes hores del matí?

Desidèria: Reconec que he passat una nit sense dormir gaire. Però en la Trobada, ja se sap... El que ara m'ha fet venir a Casa vostra, és que m'ensenyeu a dir unes paraules de lloança i d'agraïment a Déu en aquest començament del dia. Ah, se m'oblidava, gràcies per haver-me acollit a casa vostra. Ja sabeu que sempre m'hi trobo molt a gust.

Jesús: Fas bé, Desidèria, de recordar-te del Senyor, que t'ha obert els ulls a un nou dia, ple de possibilitats per a ser feliç compartint tantes coses amb altres nois i noies. Aprofita aquest dia, i viu-lo intensament.

Desidèria: És el que jo espero, Jesús. Però també sé que haig de vigilar de no espatllar-lo per les males maneres que de vegades em surten.....

Josep: Tot depèn en gran part del que tu vulguis que sigui. No t'atabalis ni et precipitis. No et deixis portar per la mandra o pels mals exemples. Aplica't una mesura a tu mateixa. Busca sempre allò que és bo i que és correcte.

Maria: Josep té raó, Desidèria: no et preocupis tant pel que pugui passar. Recorda allò que t'ha dit Jesús: Viu amb intensitat, ben de cor, el que has de fer en cada ocasió. Aprèn de Jesús, del seu exemple, de les seves paraules. Confia sempre en Ell com un bon amic. Jo, que el conec bé, sé que Ell és capaç d'omplir de pau i d'alegria els cors d'aquells que hi confien. Fes-ho tu també.

Josep: Desidèria, escolta bé el que diuen Maria i Jesús !.

Desidèria: Si ja ho estic fent....

Josep: Que no, que ja t'estàs adormint...

Desidèria: És que aquesta nit no he dormit gaire..

Jesús: Així, abreugem la nostra conversa, i fem allò pel qual ens has vingut a veure: Donar gràcies a Déu, el meu Pare del cel, en començar aquest nou dia. Et proposo a tu Desidèria, i a tots vosaltres, que diguem junts i ben de cor aquesta pregària: